

med til at forhøje den historiske Kolorit, saa meget mere, som der i mange af Optrinene er Liv og Fart. Den ypperlige Instruktion støtter i paafaldende Grad Forfatterens Intentioner og bidrager uberegneligt til Stykkets Virkning; saaledes Drikkelaget i første og Kirkescenen i anden Akt.

Varulve var, som bekendt, ifølge Tidens Overtro, Væsner, der om Natten iførende sig Ulveskikkelse, strejfede om paa Kirkegaarde for at opgrave Lig. Den Forbandelse, til hvilken disse Individer fra Fødslen var hjemfaldne, kunde kun løses, naar det lykkedes dem at vinde en ung, pletfri Kvindes Kærlighed. Her er Varulven Soldat, født af en Kvinde udenfor Ægteskab. Efterat Elskeren har forladt hende, kryber hun af Angst og Fejghed for Fødselsveerne gennem en Horseham, der ifølge Overtroen kan befri for disse, men fører den Straf med sig, at Barnet rammes af Forbandelsen og bliver Varulv. Mange Aar efter kommer Barnets Fader, Skipper Laust, tilbage med Planer om at røve Statens Pengekasse. I et løsagtigt Kvindfolk, kaldet Bodel Kabys, genkender han sin fordums Elskerinde og aftvinger hende en Bekendelse om Barnets, Soldatens, Tilværelse og den over det hvilende Forbandelse. Faderen, der kan bruge Sønnen ved Udførelsen af sine Planer, frister ham, der mishandles, foragtes og skyes af Alle, selv af den Kvinde, han elsker, med Rigdom, Magt og Ære, og vinder ham ogsaa sluttelig for sig. Moderen, som af Skræk for Angivelse og Galge trues til Taushed af Skipperen, aabenbarer imidlertid Sagernes Stilling for Karen Ejlersdotter, Soldatens Elskede, der nu beslutter sig til Vovestykket, at sætte sin Kærlighed ind paa at frelse ham fra Undergang. Hun fortæller ham Alt samtidigt med, at hun skænker ham sin Tro, og medens Moderen gaar for at angive sig selv hos Fogden og lide Døden paa Baalet, anklager Soldaten, Henrik Flint, sin Fader for Folket, dræber en af Faderens Medskyldige, men saares selv dødeligt af denne, medens Faderen gribes og føres bort. I sin Elskedes Arme udaander Varulven, løst af Forbandelsen.

Som man vil se, et mørkt og brutalt, broget men virkningsfuldt Motiv, der giver Skuespillere og Skuespillerinder Lejlighed til at skabe karakteristiske Typer. Dette lykkedes særlig for nogle af Bipersonernes Vedkommende. Hr. Lindstrøm havde af en skinhellig, drikkældig Skrædder, Anders Kluk, skabt en fortrinlig Type, der passede glimrende ind i det givne Tidsbillede. Frøken Collin var en lidt vel grovkornet, men vistnok naturtro Gjengivelse af en Mette Frisk. Den unge Dame er i Besiddelse af betydelige dramatiske Evner og vil sikkert, naar hun faar yderligere Herredømme